

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2009

Nr 1242—1247

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1242	Lag om ändring av landsvägslagen	5865
1243	Lag om ändring av banlagen	5869
1244	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av vissa avtal om inkomstbeskattning med Bermuda samt av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalen som hör till området för lagstiftningen	5876
1245	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om enskilda vägar	5877
1246	Statsrådets förordning om ändring av 2 och 5 § i statsrådets förordning om landsvägar	5879
1247	Statsrådets förordning om ändring av 3 och 4 § i statsrådets förordning om banor	5880

Nr 1242

Lag

om ändring av landsvägslagen

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i landsvägslagen av den 23 juni 2005 (503/2005) 4 § 3 mom., 6 § 1 och 2 mom., 11 §, 17 § 2 och 3 mom., 27 § 4 mom., 31 § 1 och 3 mom., 41 §, 52 § 3 mom., 53 § 1 mom., 59 § 1 mom., 99 §, rubriken för 101 §, 101 § 1 mom., 104 § 2 mom., 105 § 2 mom., 107 § 1 mom. och 109 § 2 och 3 mom. som följer:

4 §

Landsvägar och klassificeringen av dem

Kommunikationsministeriet bestämmer vilka landsvägar som är riksvägar och vilka som är stamvägar samt till vilken del de är nationellt viktiga stamvägar. Trafikverket bestämmer vilka landsvägar som är regionala vägar och vilka som är förbindelsevägar.

6 §

Landsvägsfärjor

Till en landsväg hör också färja med färje-

led och färjeläge. En färja kan styras med hjälp av styrlinor eller annan ersättande anordning som Trafiksäkerhetsverket har godkänt (*vajerfärja*) eller vara en frigående färja.

För färjor gäller vad som särskilt bestäms och föreskrivs om dem. För frigående färjor gäller dessutom i tillämpliga delar vad som i sjölagen (674/1994) och med stöd av den bestäms och föreskrivs om handelsfartyg. En förare av en vajerfärja ska ha tillräckligt god hälsa och tillräckliga kunskaper och färdigheter för att kunna köra vajerfärjan och sköta maskineriet samt tillräckliga kunskaper om reglerna inom sjötrafiken. Trafiksäkerhetsverket utfärdar närmare föreskrifter om förarens behörighet och det intyg som krävs av

förare av vajerfärja. Trafiksäkerhetsverket beslutar om besiktning av vajerfärjor och väghållningsmyndigheten om vajerfärjors bemanning.

11 §

Väghållningsmyndighet

Väghållningsmyndighet är den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen. Genom förordning av statsrådet kan det föreskrivas att någon annan statlig myndighet än närings-, trafik- och miljöcentralen är väghållningsmyndighet, om detta med tanke på väghållningen ska anses ändamålsenligt.

Trafikverket är det behöriga organ som avses i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/96/EG om förvaltning av vägars säkerhet (*vägsäkerhetsdirektivet*) och den administrativa myndighet som avses i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet.

Bestämmelser om Trafikverkets uppgifter och befogenheter som behörigt organ och administrativ myndighet enligt 2 mom. utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

17 §

Planering av väg och områdesplanering

De riksomfattande målen för områdesanvändningen samt landskapsplaner och generalplaner ska beaktas på det sätt som bestäms i markanvändnings- och bygglagen. En utredningsplan får inte godkännas i strid med en landskapsplan eller i strid med en generalplan med rättsverkningar. En utredningsplan kan godkännas i strid med en gällande detaljplan, om det förordas av kommunen. En vägplan får inte godkännas i strid med en plan med rättsverkningar.

Trots vad som bestäms i 1 mom. kan en landsväg planeras, om vägens sträckning och förhållande till övrig områdesanvändning med beaktande av vägens karaktär också utan

en plan kan klarläggas i tillräcklig omfattning i samarbete med kommunen och landskapsförbundet.

27 §

Växelverkan

Väghållningsmyndigheten ska begära utlåtande om planen av de landskapsförbund och kommuner vars område planen gäller eller på vars område verkningar av planen i övrigt visar sig. Väghållningsmyndigheten ska begära utlåtande av andra myndigheter om det med tanke på beslutsprövningen är nödvändigt. Om någon annan myndighet än närings-, trafik- och miljöcentralen är väghållningsmyndighet, ska utlåtande också begäras av centralen.

31 §

Planernas giltighetstid

Utarbetandet av en vägplan ska inledas inom åtta år från utgången av det år under vilket godkännandet av utredningsplanen för projektet har vunnit laga kraft. I annat fall förfaller beslutet om godkännande av utredningsplanen. Utarbetandet av en vägplan anses ha påbörjats när detta kungjorts enligt 16 § 2 mom.

Beslutet om godkännande av en vägplan förfaller, om arbetet på vägen inte har påbörjats inom fyra år från utgången av det år under vilket godkännandet av vägplanen har vunnit laga kraft. Trafikverket kan förlänga tidsfristen med högst fyra år och kommunikationsministeriet av särskilda skäl med ytterligare en period på högst fyra år. Arbetet på vägen anses ha påbörjats när det område som behövs för vägändamålen har tagits i väghållarens besittning i enlighet med 56 §.

41 §

Avstängning av landsväg med bom

På en landsväg får endast hållas en sådan

bom som är nödvändig med tanke på trafik-säkerheten eller väghållningen eller på grund av tull- eller gränsövervakningen. Bommen ska svara mot väghållningens och trafiksäkerhetens krav, och den ska underhållas av den som svarar för anordningen och på dennes bekostnad.

52 §

Reklam och annonsering invid vägar

Reklamaffischer och annonser ska utarbetas och sättas upp så att de så väl som möjligt passar in i omgivningen. Innan beslut som gäller uppsättande av en reklamaffisch fattas ska väghållningsmyndigheten begära utlåtande av kommunen, om det inte är uppenbart onödigt att be om utlåtande. Om någon annan myndighet än närings-, trafik- och miljöcentralen är väghållningsmyndighet, ska utlåtande också begäras av centralen.

53 §

Landsvägsförrättning

De områden och rättigheter som behövs för en väg löses in vid en landsvägsförrättning och vid inlösen iakttas vad som bestäms i lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977), nedan *inlösningslagen*, om inte något annat följer av denna lag. I fråga om rättande av fel i en landsvägsförrättning, korrigerings- och framställning om återbrytande av förrättningen eller beslutet gäller i tillämpliga delar vad som i fastighetsbildningslagen (554/1995) bestäms om fastighetsförrättning.

59 §

Upphörande av rättigheter

När ett vägområde övergår i väghållarens ägo förfaller inteckningar och övriga särskilda rättigheter som riktar sig mot vägområdet.

99 §

Beslutsfattande

Kommunikationsministeriet godkänner vägplaner som gäller indragningen av en landsväg utan samtidigt byggande av en landsväg. Övriga vägplaner samt utredningsplanerna godkänns av Trafikverket. Om en kommun, ett landskapsförbund eller en närings-, trafik- och miljöcentral på centrala punkter i planen är av annan åsikt än Trafikverket, ska frågan föras till kommunikationsministeriet för avgörande. Trafikverket kan av särskilda skäl också annars föra en plan till kommunikationsministeriet för godkännande.

101 §

Administrativa tvångsmedel

Regionförvaltningsverket kan förbjuda den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den att fortsätta med eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Regionförvaltningsverket kan också föreskriva att den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska fullgöra sin skyldighet. Regionförvaltningsverket kan förena sitt beslut med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad eller att verksamheten avbryts. I ett ärende som gäller vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande tillämpas viteslagen (1113/1990).

104 §

Meddelande om beslut till dem som gjort en anmärkning och till myndigheterna

Trafikverket ska underrätta kommunen, närings-, trafik- och miljöcentralen och landskapsförbundet samt vid behov även andra myndigheter om beslut om godkännande av en utredningsplan och en vägplan. En kopia av planen ska vid behov fogas till meddelandet.

105 §

Ändringssökande

Kommunen, närings-, trafik- och miljöcentralen och landskapsförbundet har rätt att genom besvär söka ändring i ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller en vägplan vars verkningar sträcker sig till kommunens område eller myndighetens verksamhetsområde.

107 §

Omedelbar verkställighet av beslut

Ett beslut om godkännande av en utredningsplan eller en vägplan och ett beslut om förlängning av giltighetstiden för ett beslut om godkännande av en vägplan kan verkställas trots besvär, om inte fullföljdsdomstolen bestämmer något annat.

109 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Bestämmelser om fastställande av frisisksområden för landsvägar utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

Trafikverket meddelar tekniska anvisningar om landsvägshållningen samt tekniska föreskrifter avseende verkställigheten och tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/54/EG om minimikrav för säkerhet i tunnlar som ingår i det transeuropeiska vägnätet. Lantmäteriverkets centralförvaltning tillhandahåller i syfte att styra det sätt på vilket en landsvägsförrättning verkställs behövliga formulär för handlingarna samt utfärdar föreskrifter om råmärken och andra fasta märken och om mätningarnas exakthet vid en landsvägsförrättning.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

De ansökningar om tillstånd till undantag i fråga om reklam invid vägarna som är anhängiga vid Vägförvaltningen vid denna lags ikraftträdande behandlas och avgörs enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vägplaner som gäller ändring av enskilda vägar och av gator till landsvägar och är anhängiga vid kommunikationsministeriet vid denna lags ikraftträdande behandlas och avgörs enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1243

Lag

om ändring av banlagen

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i banlagen av den 2 februari 2007 (110/2007) 3 § 9 och 10 punkten, rubriken för 7 §, 7 § 1 mom., 8 § 2 mom., 10 § 3 och 4 mom., rubriken för 17 §, 17 § 1 och 6 mom., 22 § 4 mom., 26 § 1 mom., 27, 28 och 30—33 §, 34 § 1 och 3 mom., 35 § 2 mom., 43 § 1 mom., 47 § 1 mom., 49 § 1 mom., 74 och 78 §, det inledande stycket i 79 § 1 mom., 79 § 2 och 3 mom., 80 och 81 §, 82 § 1 mom., 83 § 1 och 2 mom., 87 §, 91 § 2 mom., 92 § 2 mom., 94 § 2 mom. och 95 § samt
 fogas till 17 § ett nytt 7 mom. samt till 96 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

9) *bannät* statsägda järnvägar som förvaltas av Trafikverket,

10) *privat spåransläggning* en till bannätet ansluten järnväg som inte är statsägd och inte förvaltas av Trafikverket,

7 §

Trafikverket, banhållare och kostnaderna för banhållningen

Trafikverket är banhållningsmyndighet samt banhållare för det bannät som den för-

valtar. Staten svarar för kostnaderna för banhållningen på det statsägda bannätet. Av särskilda skäl kan andra intressenter ta del i kostnaderna för banhållningen på det statsägda bannätet med stöd av avtal med Trafikverket.

8 §

Allmänt om planering av järnväg

När planer görs upp ska banhållaren samarbeta med landskapsförbunden, kommunerna och närings-, trafik- och miljöcentralerna samt övriga myndigheter. Planeringen ska grunda sig på behov av att utveckla järnvägarna, på de riksomfattande målen för om-

rådesanvändningen och på den övriga områdesplaneringen.

10 §

Planering av järnvägsområde och områdesplanering

Utan hinder av 1 mom. kan en utredningsplan och en järnvägsplan för byggande som gäller en befintlig järnväg utarbetas, om planens förhållande till övrig områdesanvändning med beaktande av projektets karaktär kan klarläggas i tillräcklig omfattning i samarbete med trafikmyndigheterna, kommunen, landskapsförbundet och närings-, trafik- och miljöcentralen.

En utredningsplan får inte godkännas i strid med en landskapsplan eller i strid med en generalplan med rättsverkningar. En utredningsplan kan godkännas i strid med en gällande detaljplan, om det förordas av kommunen och närings-, trafik- och miljöcentralen. En järnvägsplan får inte godkännas i strid med en plan med rättsverkningar.

17 §

Anläggande av plankorsningar och korsande av järnväg

Nya, bestående plankorsningar får byggas bara på lågtrafikerade banavsnitt inom det bannät som inte utgör stomnät. En befintlig plankorsning på stomnätet får flyttas, om flyttandet i betydande grad förbättrar säkerheten vid plankorsningen eller av någon annan särskild orsak. För byggande eller flyttande av en plankorsning krävs tillstånd av banhållaren.

Banhållaren kan bevilja tillstånd att under den tid marken är snötäckt korsa en järnväg med snöskoter vid en plankorsning som finns vid en skogsväg som är avstängd för annan motortrafik än snöskotertrafik (korsningstillstånd). Tillstånd kan beviljas för lågtrafikerade banavsnitt utanför stomnätet för högst

fem år och endast om det genom tillståndsvillkor kan säkerställas att användningen av snöskoter inte skadar banan eller funktionen hos konstruktionerna på järnvägsområdet, inte medför olägenhet för banhållningen och inte äventyrar trafiksäkerheten.

Polisen, tullverket och gränsbevakningsväsendet kan för sitt övervakningsuppdrag i terräng beviljas tillstånd för viss tid av banhållaren att korsa en järnvägsplankorsning med snöskoter och med andra terrängfordon också på andra banavsnitt än de som avses i 6 mom. på de villkor som anges närmare i tillståndet.

22 §

Växelverkan

Banhållaren ska begära utlåtande om utredningsplanen och järnvägsplanen av de närings-, trafik- och miljöcentraler, landskapsförbund och kommuner vars område planen gäller och på vars område verkningar av planen i övrigt visar sig. Banhållaren ska begära utlåtande av andra myndigheter, om det är nödvändigt för beslutsprövningen.

26 §

Planernas giltighetstid

Utarbetandet av en järnvägsplan ska inledas inom åtta år från utgången av det år under vilket godkännandet av utredningsplanen för projektet har vunnit laga kraft. Annars förfaller beslutet om godkännande av utredningsplanen. Trafikverket kan förlänga utredningsplanens giltighetstid med högst fyra år. Giltighetstiden kan förlängas endast om villkoren enligt 10 och 12 § uppfylls. Utarbetandet av en järnvägsplan anses ha påbörjats när underrättelse enligt 9 § 2 mom. har gjorts.

27 §

Uppföljning

Trafikverket ska systematiskt följa banprojektets uppskattade och övriga verkningar

och utnyttja resultaten av uppföljningen vid bedömningen av framtida projekts verkningar och vid valet av planeringslösningar.

28 §

Godkännande av planer

Kommunikationsministeriet godkänner järnvägsplaner för nedläggning av järnväg utan samtidigt byggande av en järnväg. Övriga järnvägsplaner och utredningsplanerna godkänns av Trafikverket. Om en kommun, ett landskapsförbund eller en närings-, trafik- och miljöcentral på centrala punkter i planen är av annan åsikt än Trafikverket, ska frågan föras till kommunikationsministeriet för avgörande. Trafikverket kan också annars av särskilda skäl föra en plan till kommunikationsministeriet för godkännande.

30 §

Begränsat underhåll av banavsnitt

Trafikverket kan av särskilda skäl besluta att ett visst banavsnitt inte hålls i det skick som avses i 29 §.

31 §

Tillfälligt trafikförbud eller tillfällig begränsning av trafiken

Trafikverket kan för viss tid förbjuda eller begränsa trafiken på en bana eller en del av en bana, om banan är i ett sådant skick att det inte är tryggt att trafikera den eller om det finns risk för att järnvägstrafik skadar en bana som till följd av tjällossning eller regn eller av någon annan orsak har försvagats till sin konstruktion.

32 §

Tillfällig farväg

Om trafiken på en bana förhindras till följd av att banan rasat eller av någon annan överraskande orsak eller till följd av exceptionella naturförhållanden, har Trafikverket rätt att på annans mark ordna tillfällig farväg tills hindret har avlägsnats. Innan farvägen ordnas

ska fastighetens ägare eller innehavare om möjligt ges tillfälle att bli hörd.

33 §

Brådskande banarbete

Finns det risk för att en järnväg skadas och trafiken på banan då förhindras till följd av att banan rasat eller av någon annan överraskande orsak eller till följd av exceptionella naturförhållanden, har Trafikverket rätt att på annans mark anlägga tillfälliga anläggningar, anordningar, diken, trummor eller vallar. Innan dessa börjar anläggas ska fastighetens ägare eller innehavare om möjligt ges tillfälle att bli hörd.

Om en anläggning, anordning eller vall enligt 1 mom. blir bestående på annans mark, ska Trafikverket utan dröjsmål inleda utarbetande av en järnvägsplan, om det inte är onödigt med stöd av 14 § 2 mom.

34 §

Anläggande, ändring och skötsel av plankorsning och väg till den

Väghållare eller fastighetsägare är skyldiga att anlägga ett vägvagnsnitt som ansluter till en plankorsning och hålla vägvagnsnittet i skick enligt Trafikverkets anvisningar så att det inte äventyrar trafiken eller tågsäkerheten eller medför olägenhet för underhållet av banan.

Väghållaren eller fastighetsägaren ska undanröja eller minska en sådan fara för trafiken eller olägenhet för banhållningen som den i betydande grad ökade eller ändrade användningen av en plankorsning medför, genom att ändra vägen eller genomföra korsningsarrangemang så som förutsätts i Trafiksäkerhetsverkets föreskrifter. Om väghållaren eller fastighetsägaren försummar sin skyldighet, kan Trafikverket genomföra eller låta genomföra de åtgärder som avses i detta moment på väghållarens eller fastighetsägarens bekostnad så som föreskrivs i viteslagen (1113/1990).

35 §

Banarbetens inverkan på plankorsningar

Om förhållandena vid en plankorsning i samband med att en järnväg byggs försämras så att trafiksäkerheten äventyras eller om förhållandena förändras så att de till väsentliga delar strider mot Trafiksäkerhetsverkets föreskrifter, ska banhållaren reparera den väg som ansluter till plankorsningen så att den stämmer överens med Trafiksäkerhetsverkets föreskrifter eller motsvarar den tidigare vägen, eller avlägsna plankorsningen.

43 §

Järnvägsförrättning

De områden och rättigheter som behövs för banhållningsbehov löses in och rättigheter som hänför sig till plankorsningar ändras vid en järnvägsförrättning. Vid inlösen och vid sådan ändring av rättigheter som hänför sig till plankorsningar iaktas lagen om inlösen av fast egendom och särskilda rättigheter (603/1977), nedan *inlösningslagen*, om inte något annat följer av denna lag. I fråga om rättande av fel i en järnvägsförrättning, korrigering av ett fel och framställning om återbrytande av förrättningen eller beslutet gäller i tillämpliga delar vad som i fastighetsbildningslagen (554/1995) bestäms om fastighetsförrättning.

47 §

Fastställande av föremålet för inlösen samt uppkomst av äganderätt till järnvägsområdet

I ett beslut om inlösen fastställs föremålet för inlösen enligt järnvägsplanen eller ett skriftligt samtycke enligt 14 § 2 mom., vid behov enligt Trafikverkets anvisning. En mindre avvikelse från järnvägsplanen kan göras av särskilda skäl.

49 §

Upphörande av rättigheter

När ett järnvägsområde övergår i banhållarens ägo förfaller inteckningar, nyttjanderättigheter och övriga särskilda rättigheter som hänför sig till det järnvägsområde som löses in.

74 §

Ersättningsfria överlåtelse

Staten har inte rätt att av Trafikverket få ersättningar enligt denna lag. Affärsverk enligt lagen om statliga affärsverk (1185/2002) har dock rätt att få ersättningar. Statsrådet kan av särskilda skäl fatta annat beslut om statens rätt till ersättning.

78 §

Nedläggning av järnväg i samband med byggande av järnväg

Om en järnväg i samband med byggande av en järnväg har fått en ny sträckning och det i järnvägsplanen inte har bestämts att banan med den tidigare sträckningen kvarstår som järnväg, läggs den till denna del ned som järnväg med stöd av en järnvägsplan som godkänts av Trafikverket. Banhållaren får utan hinder av detta använda det tidigare järnvägsområdet för andra banhållningsbehov, om det bestäms så i järnvägsplanen.

79 §

Nedläggning av järnväg i andra sammanhang

Kommunikationsministeriet kan lägga ned en järnväg med stöd av en järnvägsplan som beretts av Trafikverket, om

Kommunikationsministeriet kan dessutom dra in en järnväg med stöd av en järnvägsplan som beretts av Trafikverket, om trafiken på järnvägen är obetydlig och det inte är

ekonomiskt lönsamt att med statens medel hålla järnvägen i ett tryggt skick för trafik så som avses i 29 eller 30 § och om tillgängligheten till området samt transportbehoven har tryggats på något annat sätt.

Kommunikationsministeriet ska innan ett beslut enligt denna paragraf fattas vid behov höra de ministerier, landskapsförbund och kommuner som saken gäller.

80 §

Överlåtelse av järnvägsområde i samband med nedläggning av järnväg

Trafikverket överlåter ett järnvägsområde med stöd av ett beslut som avses i 78 eller 79 §, om det inte är motiverat att verket fortsätter att förvalta området. Vid överlåtelse av områden följs det förfarande som föreskrivs i lagen om rätt att överlåta statlig fastighetsförmögenhet (973/2002).

Trafikverket kan i en järnvägsplan besluta att kostnadsfritt avstå från ett järnvägsområde, om järnvägen har lagts ned och området är av ringa värde eller betydelse. Järnvägsområdet överförs till de angränsande fastigheterna längs mittlinjen av det område som ett eller flera av banans spåranläggningar bildar. Vid rågång på det tidigare järnvägsområdet får en rå rätas ut och andra sådana råjusteringar göras som med hänsyn till fastighetsindelningen är ändamålsenliga så att till arealen små områden av ringa värde byts ut mellan fastigheterna eller, om inget lämpligt vederlagsområde finns, överförs från en fastighet till en annan. Inom ett detaljplaneområde eller ett område för vilket kommunen beslutat utarbeta en detaljplan övergår ett järnvägsområde dock i kommunens ägo.

När en järnväg har lagts ned och det inte har bestämts att järnvägsområdet ska användas för andra banhållningsbehov eller när Trafikverket drar in användningen av järnvägsområdet för andra behov, upphör den nyttjanderätt enligt 48 § 1 mom. som hänfört sig till området.

I järnvägsplanen ska det bestämmas från vilken tidpunkt området upphör att vara järnväg.

81 §

Konstruktioner och anordningar på ett järnvägsområde som dragits in och överlåts

I järnvägsplanen ska det anges huruvida ett område behövs som vägområde, museijärnväg eller för något annat ändamål och om det på området finns konstruktioner eller anordningar som kräver särskilt underhåll. Om så är fallet ska området lämnas i ett sådant skick att dess användning för det nämnda syftet inte försvåras. Om sådan användning som avses ovan inte finns, ska i järnvägsplanen vid behov anges de åtgärder som behövs för återställandet av det tidigare järnvägsområdet. Trafikverket ska inom två år från det att beslutet om nedläggning av järnvägen trätt i kraft föra bort sådana konstruktioner och anordningar som i banhållningssyfte uppförts eller placerats på järnvägsområdet och vidta eventuella åtgärder för återställande av området, om det inte avtalas om något annat med mottagaren.

82 §

Förfaranden som gäller ett järnvägsområde som dragits in

Banhållaren ska utan dröjsmål ansöka om järnvägsförrättning när en järnväg har lagts ned och Trafikverket har fattat beslut om att avstå från järnvägsområdet.

83 §

Indragning av biområde

Trafikverket drar in ett biområde, om det inte längre behövs för det ändamål som det har anlagts för. Beträffande förfarandet vid indragning av ett biområde gäller i tillämpliga delar vad som bestäms om järnvägsplaner. När ett biområde dras in upphör samtidigt den nyttjanderätt som hänfört sig till området.

Om indragningen av ett biområde för någon medför sådan nytta som inte ska anses vara obetydlig, är denne skyldig att ersätta Trafikverket för den erhållna nyttan. Om

överenskommelse om ersättningen inte nås ska frågan avgöras vid järnvägsförrättning.

87 §

Administrativa tvångsmedel

Regionförvaltningsverket kan förbjuda den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den att fortsätta med eller upprepa det lagstridiga förfarandet. Regionförvaltningsverket kan också bestämma att den som bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den ska fullgöra sin skyldighet. Regionförvaltningsverket kan förena sitt beslut med vite eller med hot om att den försummade åtgärden vidtas på den försumliga bekostnad eller att verksamheten avbryts. I ett ärende som gäller vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande tillämpas viteslagen.

Om en brådskande åtgärd krävs för att avlägsna en fara som omedelbart hotar trafiken eller om det är fråga om rättelse av en olovlig åtgärd som riktar sig mot ett järnvägsområde, har Trafiksäkerhetsverket och Trafikverket rätt att vidta åtgärden eller rätta till den olovliga åtgärden på bekostnad av den som är skyldig att rätta till den.

Om någon hindrar Trafiksäkerhetsverket eller Trafikverket att utföra ett tjänsteuppdrag som avses i 2 mom. eller ett utredningsarbete som avses i 9 § 1 mom., ska polisen på Trafiksäkerhetsverkets eller Trafikverkets begäran ge handräckning.

91 §

Meddelande om beslut till dem som gjort en anmärkning och till myndigheterna

Banhållaren ska sända ett meddelande om beslutet om godkännande av en utredningsplan och en järnvägsplan till kommunen, närings-, trafik- och miljöcentralen och landskapsförbundet samt vid behov även till andra myndigheter. En kopia av planen ska vid behov fogas till meddelandet.

92 §

Ändringssökande

Kommunen, närings-, trafik- och miljöcentralen och landskapsförbundet har rätt att genom besvär söka ändring i ett sådant beslut om godkännande av en utredningsplan eller en järnvägsplan vars verkningar sträcker sig till kommunens område eller myndighetens verksamhetsområde.

94 §

Omedelbar verkställighet av beslut

I ett beslut som Trafikverket meddelar med stöd av 41 § 2 mom. kan bestämmas att beslutet får verkställas trots besvär.

95 §

Kungörelse

Ska kungörelse, förordnande, förbud eller något annat ärende delges offentligt enligt denna lag och har inte bestämmelser om på vilket sätt delgivningen ska ske utfärdats särskilt, ska Trafikverket informera om ärendet genom att i minst 30 dagar kungöra det på anslagstavlan i kommunen i fråga enligt vad som bestäms i lagen om offentliga kungörelser (34/1925). Angående offentliggörande av kungörelsen ska annonseras i minst en tidning med allmän spridning inom det område som påverkas av verksamheten, om inte ärendet är av ringa betydelse eller annonsering annars är uppenbart onödigt.

96 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Bestämmelser om fastställande av frisisksområden för banor utfärdas genom förordning av kommunikationsministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President
TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1244

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av vissa avtal om inkomstbeskattning med Bermuda samt av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalen som hör till området för lagstiftningen

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av finansministern, föreskrivs:

1 §

Avtalet om utbyte av upplysningar i fråga om skatter, avtalet för undvikande av dubbelbeskattning av fysiska personer, avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande företag som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik och avtalet om förfarande för ömsesidig överenskommelse vid justering av inkomst mellan företag i intressegemenskap, som ingicks i Washington den 16 april 2009 mellan Republiken Finland och Bermuda och som godkänts av riksdagen den 10 november 2009 och godkänts av republikens president den 20 november 2009 samt beträffande vilka noterna för deras godkännande utväxlats den 1 december 2009, träder i kraft den 31 december 2009 så som därom har överenskommit.

2 §

Lagen den 20 november 2009 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i vissa avtal om inkomstbeskattning med Bermuda (914/2009), som även Ålands lagting för sin del gett sitt bifall till, träder i kraft den 31 december 2009.

3 §

De bestämmelser i avtalen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft såsom förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 31 december 2009.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Jyrki Katainen*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 87/2009)

Nr 1245

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om enskilda vägar**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 21 december 2000 om enskilda vägar (1267/2000) 9—11 §, 13 § 1 mom., sådant det lyder i förordning 1302/2001, 14—17 § samt 18 § 2 och 3 mom. som följer:

9 §

Ansökan om statsbidrag för underhåll av en enskild väg ska lämnas in till den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen senast i augusti året före det kalenderår från vars början statsbidrag söks. Till ansökan ska fogas protokollsutdrag från den förrättning vid vilken väglaget har bildats och en aktuell delägarförteckning samt en karta över vägen och dess influensområde. Av delägarförteckningen och kartan ska framgå den fasta bosättningen inom vägens influensområde.

10 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen avgör ansökan om statsbidrag före utgången av det år då den lämnats in. I beslutet fastställs den av centralen uppmätta längden av den vägsträcka för vilken bidrag beviljas samt underhållsklassen för vägens olika avsnitt.

Av särskilda skäl kan närings-, trafik- och miljöcentralen behandla också en bidragsansökan som inlämnats efter föreskriven tid.

11 §

Beslutet om statsbidrag är i kraft tills vidare. Har de förhållanden på vilka bidragsbeslutet grundar sig förändrats avsevärt, kan närings-, trafik- och miljöcentralen ändra sitt beslut.

När ett ärende som avses i 1 mom. blir anhängigt på initiativ av centralen, ska väglaget innan ärendet avgörs ges tillfälle att bli hört.

13 §

När de kalkylerade underhållskostnaderna fastställs är de kilometerkostnader för underhållet som används som utgångspunkt 910 euro enligt 2002 års kostnadsnivå. Trafikverket ser över kostnaderna årligen enligt ändringen av jordbyggnadskostnadsindexet.

14 §

Väglaget ska senast före utgången av februari följande år tillställa närings-, trafik- och miljöcentralen en utredning över underhålls-årets kostnader för färjsträckor, broar som årligen nedmonteras och vintervägar.

Av särskilda skäl kan närings-, trafik- och miljöcentralen behandla också en i 1 mom. nämnd utredning som inlämnats efter föreskriven tid.

15 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska minst en gång under tre år genom inspektion

på vägen övervaka underhållet av de vägar som får statsbidrag. Centralen ska ge väglagets representanter möjlighet att delta i inspektionen.

16 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska betala in statsbidraget på det bankkonto som väglaget uppger, om möjligt senast inom december under underhållsåret. Bidrag för färjsträckor, för broar som nedmonteras och för vintervägar samt eventuella förskott betalas dock senast i maj. Bidragsprocenten fastställs i utbetalningsbeslutet. Bidraget betalas i hela euro och avrundas nedåt till närmaste euro. Det minsta bidraget som betalas är 10 euro.

17 §

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska årligen göra ett sammandrag av sina beslut

Helsingfors den 22 december 2009

Kommunikationsminister *Anu Vehviläinen*

enligt 10 och 11 § och tillställa kommunen ett utdrag ur det.

18 §

Statsbidrag för förbättring av väg ska sökas hos närings-, trafik- och miljöcentralen i god tid innan arbetena inleds. Till ansökan ska fogas en plan över förbättringsarbetena och ett kostnadsförslag.

Bidragsprocenten, betalningstidtabellen för bidraget samt eventuella villkor för utförande av arbetet bestäms i närings-, trafik- och miljöcentralen bidragsbeslut. Bidrag betalas inte, om inte särskilt skäl därtill föreligger, för sådana arbeten som har utförts utan centralens tillstånd före centralens bidragsbeslut.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Regeringsråd Kaisa Leena Välipirtti

Nr 1246

Statsrådets förordning
om ändring av 2 och 5 § i statsrådets förordning om landsvägar

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 24 november 2005 om landsvägar (924/2005) 2 § och 5 § som följer:

2 §

Registrering av landsvägar

Trafikverket ska föra register över landsvägarna. I registret ska antecknas huruvida en landsväg är en motorväg eller motortrafikled eller om den är en annan väg som är avsedd endast för trafik av visst slag. Därtill ska i registret antecknas den klassificering enligt 4 § i landsvägslagen (503/2005) som anger vägens betydelse ur trafiksynpunkt. Dessutom ska i registret antecknas vägens längd inom varje kommun och den tidpunkt då vägen upplåtits för allmän trafik samt, med

tanke på förvaltningen av trafikledsegendomen, vägens viktigaste tekniska egenskaper, utrustning och anordningar.

5 §

Förvarande av planhandlingar

Handlingar som hänför sig till godkännandet av utrednings- och vägplaner förvaras permanent hos Trafikverket.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Kommunikationsminister *Anu Vehviläinen*

Regeringsråd Kaisa Leena Välipirtti

Nr 1247

Statsrådets förordning
om ändring av 3 och 4 § i statsrådets förordning om banor

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 1 november 2007 om banor (962/2007) 3 och 4 § som följer:

3 §

Förvarande av planhandlingar

Handlingar som hänför sig till godkännandet av utrednings- och järnvägsplaner förvaras permanent hos Trafikverket.

4 §

Skyldigheter avseende eftervård i fråga om åtgärder som vidtagits under den tid banarbete pågått

Trafikverket ska efter det att banarbetet slutförts och den nyttjanderätt som avses i 16 § 2 mom. i banlagen upphört, jämna ut och snygga upp områdena inom en skälig tid så, att fastighetens ägare utan oskäligt besvär kan använda området på ett ändamålsenligt sätt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Kommunikationsminister *Anu Vehviläinen*

Regeringsråd Kaisa Leena Välipirtti